

тамъ не быде по-малко бръзъ. На 1849 той стана Attaché съ платкъ, прѣзъ кримейската война Ориенталенъ писарь, сашъ който той напустилъ на 1858, откакъ въ прѣдидущата година наследи отъ брата си титлата Странгфордъ. Подъ научия изглѣдъ, той нацѣлио ся въсползува отъ прѣимущественниото си положение въ Цариградъ, за да удовлетвори страстита си за языци. Познанието си на персийскиятъ, турскиятъ и гръцкиятъ языци той скоро до толкозъ усъвършенствува, чото като ги говоряше неможаше да ся различи отъ туземците, толкова бѣше способенъ да распознае и най-дребнити дialectически разлики; особено на персийскиятъ той бѣше до толкозъ на-  
выкналъ, чото когато, почуденъ, извикуваше нѣщо, или когато говоряше само себе, той почти всякога употреблявалъ тоя язикъ. Отколкото той бѣше основателно изучилъ Санскритскиятъ, и почти всичкыти главни тамкъши языци, освѣнъ кинезкиятъ и полинезкыти. Нѣ по-  
малко той бѣше напредналъ и въ европейскыти языци: освѣнъ тай наречението западни, той доста добре познаваше грамматически и славянскыти, и на последне време той ся бѣше вдалъ много успѣшно и на Келтскыти. Нѣ само языцити, колкото и коренно и научно да ги изучаваше Лордъ Странгфордъ, не съставлявахъ самото му зани-  
мание: Географията и Историята на народностити, на които языцити той толкозъ дълбоко познаваше, тѣхнити на-  
стоящи стремления и бѫдащи сѫди бѣхъ равно прѣд-  
метъ на неговыти неуморими и всеобѣмляющи старанія.  
И така и като филологъ, и като географъ и като филосо-  
фический испытатель на источниити работи той занима е-  
дно отъ най-высокити мѣста. И съ тия разни и нарѣдко съчетаеми познанія той съединяваше единъ списателскъ способност, която го показва отличенъ публицистъ, и е-  
динъ память, която, казвамъ, е правила удивителенъ раз-  
говорътъ му. Не му бѣше писано обаче да оползотвори напълно великиити тия дарби и обширнити си природни и придобити умственни силы. Още въ Цариградъ като бѣ-  
ше, неговото чрѣзмѣрно прѣдаваніе на четеніето, и неу-  
спинното му прилежаніе въ исполненіето на длѣжностити,  
които кримейската война му бѣше наложила, жестоко по-  
кварихъ естественно слабото му здравие. Той остави ди-